

**ART
PRANAKHON-TAI
THE 1st.**

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

นิทรรศการศิลปนิพนธ์ ครั้งที่ 1 นักศึกษาคณะศิลปกรรม สาขาจิตรกรรม
Rama IX Art Museum Foundation มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครใต้
ณ. ชั้น 4 ศูนย์การค้าเดอะซิลมแกลลอเรีย 3 – 17 มิ.ย. 2548
พิธีเปิด 3 มิ.ย. 2548 เวลา 18.00 น.

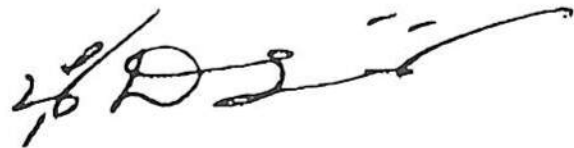
1st ART THESIS EXHIBITION
The Faculty of Fine arts Department of Painting
Technology Rajamangala Bangkok University Phranakhontai Campus
4 Floor. The Silom Galleria 3 – 17 June 2005 opening 6.00 pm

สารอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เนื่องในการจัดนิทรรศการศิลปะนิพนธ์

การจัดนิทรรศการเพื่อแสดงผลงานของนักศึกษานับเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาทางด้านศิลปะ ด้วยการจัดนิทรรศการจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในเชิงสร้างสรรค์แก่นักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ ซึ่งถือเป็นรายวิชาสุดท้ายของนักศึกษาจะเป็นการสรุปทบทวนหรือประมวลความรู้ทางศิลปะทั้งหมดที่นักศึกษาได้ศึกษามา เป็นการแสดงถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของนักศึกษาแต่ละคนอย่างมีระเบียบแบบแผน เป็นการแสดงออกทางความคิดและวิธีการของนักศึกษาอย่างเป็นอิสระ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของนักศึกษาต่อไปในอนาคต นอกจากนี้นักศึกษายังได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตลอดจนรับฟังคำวิจารณ์จากบุคคลทั่วไปที่เข้าชมนิทรรศการ อันจะเป็นการพัฒนาความคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานก่อนจะสำเร็จการศึกษาด้วย มหาวิทยาลัยเองเห็นด้วยกับการจัดนิทรรศการในลักษณะนี้และเห็นว่าเป็นการจัดการศึกษาที่สร้างสรรค์และควรสนับสนุนอย่างยิ่ง

นักศึกษาควรทราบดีแล้วว่าการสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านจิตรกรรมนั้นต้องมีความอดทนและฝึกหัดปฏิบัติจนเจนจัดประกอบกับเทคนิควิธีการที่เหมาะสมจึงจะได้ภาพที่สวยงามตามที่ต้องการ นอกจากนี้ผู้สร้างงานจิตรกรรมนั้นต้องมีความจริงใจและบริสุทธิ์ใจที่จะนำเอาคุณลักษณะพิเศษที่มีอยู่ภายในตัวของแต่ละบุคคลออกมาแสดงให้ปรากฏเด่นชัด ผลงานที่ได้ย่อมเป็นที่พึงพอใจทั้งแก่ตนเองและผู้ที่ได้ชมผลงานศิลปะชิ้นนั้นอย่างแน่นอน

ขอขอบคุณวิทยาเขตพระนครใต้ คณาจารย์ นักศึกษาและผู้มีส่วนสนับสนุนทุกคนที่ได้ร่วมมือกันจัดงานนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จ ขอให้ทุกคนมีความตั้งใจจริงและมุ่งมั่นที่จะสร้างผลงานอันมีคุณค่าต่อวงการศิลปะและสังคมโดยรวมเช่นนี้ต่อไป และขอให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามจุดหมาย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)

รักษาการในตำแหน่ง

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

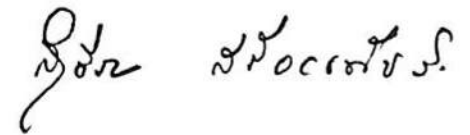
สารผู้อำนวยการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เนื่องในการจัดนิทรรศการศิลปะนิพนธ์

เป็นที่น่ายินดียิ่ง ที่คณะวิชาศิลปกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้ ได้จัดงานแสดงศิลปนิพนธ์ของนักศึกษา สาขาวิชาจิตรกรรมที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาเป็นบันทึกทางศิลปะรุ่นแรกของพระนครใต้

ศิลปนิพนธ์เป็นรายวิชาที่เป็นบทสรุปความรู้และความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของนักศึกษาที่ได้บรรจงถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิดและประสบการณ์ลงไป ให้ผู้ประสบพบเห็นมีอารมณ์หรือสะท้อนใจกับผลงานนั้นๆ การจัดนิทรรศการศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาจิตรกรรมพระนครใต้ในครั้งนี้มิใช่เพียงแต่เป็นแค่การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์งานด้านจิตรกรรมในรูปแบบต่างๆสู่สาธารณชน ยังเป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของวิทยาเขตพระนครใต้สู่สาธารณชนด้วย

ขอแสดงความยินดีกับคณาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนผู้มีส่วนร่วมในการจัดศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ทุกคน ขอให้การจัดนิทรรศการในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกประการ

Rama IX Art Museum Foundation

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธีรา สร้อยเพชร)

ผู้อำนวยการ มทรก. วิทยาเขตพระนครใต้

" เรียนศิลปะไปทำไม ? "

" เรียนจบแล้วไปทำอะไร ? "

"เรียนศิลปะไปทำไม" , "เรียนจบแล้วไปทำอะไร" , "ศิลปะจำเป็นต่อชีวิตหรือไม่และมีประโยชน์อย่างไร" ประโยคคำถามทำนองนี้ ผู้เขียนเชื่อว่านักเรียนศิลปะทุกคนคงเคยถูกถามจากคนรอบข้างหรือแม้กระทั่งเคยถาม-ตอบกับตัวเอง ซึ่งบางครั้งก็มักมีคำตอบบ้างก็คงไม่มี บ้างก็อาจจะไม่สนใจเสียด้วยซ้ำว่ามีหรือไม่มีคำตอบหรือไม่และก็คงมีบ้างที่ไม่เคยถามหรือถูกถาม ซึ่งถ้าจะมีคนกลุ่มนี้อยู่จริง ผู้เขียนก็ถือเอาโอกาสนี้เรียนถามเสียเลย

คำถามต่อมาที่ผู้เขียนอยากจะตั้งขึ้นมาก็คือ แล้วทำไมจึงเกิดคำถามเหล่านี้ขึ้นทั้งๆที่สถาบันการเรียน การสอนศิลปะได้ก่อตัวขึ้นจริงในสังคมไทยปัจจุบัน มีองค์ความรู้ที่ปรากฏเป็นทฤษฎี มีบุคคลากรผู้สอนที่เป็นผู้ใหญ่อย่างเป็นหลักเป็นฐาน มันคงและยังมีแนวโน้มที่จะเติบโตแตกแขนงต่อไปได้อีก จนถ้าจะนับนักเรียน - นักศึกษาศิลปะในทุกระดับตั้งแต่ ปวช.ปวส. ถึงปริญญาตรีโทเอก รวมๆแล้วทั้งหมดก็หลายพันคนแล้วยังที่เรียนจบไปแล้วและแนวโน้มที่จะเข้ามาเรียนอีก เหล่านี้ที่พิสูจน์ได้ว่าการเรียนศิลปะยังมี "แรงดึงดูด" ใ้คนเข้ามาสนใจเรียน ทั้งๆที่เรียนไปก็ยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเรียนไปทำไมอันต่างจากการเรียนสาขาอื่นๆ ที่ดูเหมือนจะมีสายอาชีพโดยตรงรองรับอยู่แล้ว

เท่าที่ผู้เขียนลองสังเกตดู ก็พบว่ามียุ 2 สาเหตุที่มีคนสนใจจะเรียนศิลปะ หนึ่งก็คือชอบจริงๆจนไม่อยากจะเรียนอย่างอื่น สองก็คือ ไม่รู้จะเรียนอะไรดีเพราะดูแนวโน้มแล้วจะไปไหนก็คงไม่รอด

กลุ่มแรกคงไม่มีปัญหาอะไร ถึงแม้จะเรียนไปพร้อมกับเครื่องหมายคำถามต่างๆ แต่ก็คงไม่ต้องแสวงหาคำตอบเพราะคำตอบปรากฏอยู่ในผลงานอยู่แล้วคือ คำตอบสนองความชอบของตัวเอง แต่กลุ่มที่สองซึ่งดูเหมือนว่าจะมีปัญหาแต่ก็ไม่น่าเป็นปัญหาที่ใหญ่โต ด้วยว่ากลุ่มนี้ก็เรียนไปเรื่อยๆตามใจถนัดตามสั่ง เรียนจบออกไปก็พบจะเขียนรูปเป็นและเพราะเรียนตามสั่งจึงไม่สนใจที่จะตั้งคำถามที่ตัวเองเรียน เพราะก็ไม่รู้ว่าจะถามทำไม ในเมื่อก็ไม่ได้อยากจะรู้คำตอบ

3-4 คำถามข้างบน จึงไม่เคยถูกขบคิดอย่างจริงจัง เป็นเพียงคำถามที่ถามในวงเหล้าวงข้าว หรือวงสนทนายามเย็น ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนหรือนักเรียนกับอาจารย์ก่อนที่จะแยกย้ายกันจบออกไป

มาถึงตรงนี้ ผู้เขียนก็เลยอยากจะตั้งคำถามขึ้นมาอีกว่า แล้วจำเป็นหรือเปล่าที่นักศึกษาศิลปะต้องขบคิดถึงคำถามนี้อย่างจริงจังทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนจบ

โดยส่วนตัวแล้วผู้เขียนไม่อยากจะชี้นำหรือทำตัวเป็นผู้รู้เพื่อแนะแนวทางเพราะเชื่อมั่นในศักยภาพของความคิดที่ทุกคนต่างก็มีเป็นของตัวเอง อีกทั้งก็ได้ในใจว่าสิ่งที่ตัวเองคิดนั้นถูกต้อง,ชัดเจน จนสามารถนำไปอ้างอิง เพื่อปฏิบัติตามได้ เพราะในโลกยุคนี้ ใครๆก็รู้ว่าไม่มีสิ่งใดที่จริงแท้และแข็งแกร่งเพียงพที่จะยึดมั่นมาเป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์แบบใดเพราะแม้แต่คำว่า "องค์ความรู้"

ในทุกๆศาสตร์ยังถูกสั่นคลอนจากคำถามของยุคที่ถูกเหมาเรียกรวมๆว่า "หลังสมัยใหม่" โดยเฉพาะกับ งานศิลปะที่พร้อมเสมอที่จะเป็นปฏิปักษ์กับทุกคำตอบที่คิดว่าแสวงหาอย่างดิบดี

คำตอบ จึงดำรงสภาพของ "ทฤษฎี" มากกว่าเป็น "ทฤษฎี" ที่เป็นเหตุผลและทฤษฎีที่มีเหตุผลย่อมมีราคาต่อรองที่น่านำมาตีความหลายๆระดับและโดยเฉพาะ ทฤษฎีที่มาจากทฤษฎีที่ถูกนำมาตรวจสอบก็ยิ่งมองเห็นคุณค่าของทฤษฎีนั้นๆในฐานะที่มัน (ทฤษฎีนั้น) ไม่ได้ถูกกล่าวอ้างอย่างลอยๆโดยปราศจากรากฐาน,ที่มาที่ไปต่อชีวิตหรือไม่ จึงต้องใช้ความรู้ทั้งหมดที่เกี่ยวกับศิลปะที่เรียนมาตลอด 4-5 ปี นำมาวางบนไม้บรรทัดไม้หนึ่งทีนิยามว่า "ศิลปะคืออะไร" ตามความเข้าใจที่เป็นจริงแล้วเมื่อได้คำตอบระดับหนึ่ง (ซึ่งอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ต้องการรู้ทั้งหมด)ก็นำคำตอบนี้มาเทียบเคียงกับทฤษฎีส่วนตัวของเราเอง

เช่น ศิลปะคือ ความงาม , ศิลปะ คือ ความจริง , ศิลปะ คือ ความดี , ศิลปะคือ สิ่งสมมุติ , ศิลปะ คือสิ่งไร้สาระ ฯลฯ นิยามเหล่านี้ของศิลปะย่อมอธิบายได้ถึง "สุนทรียศาสตร์" ในลักษณะต่างๆที่อาจจะเหมือนกัน หรือ หักล้างกันเอง ซึ่งการที่จะเข้าใจถึงสุนทรียศาสตร์หลายๆแบบอาจจะต้องเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ศิลป์ในหลายยุค และความเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ศิลป์ก็ย่อมคาบเกี่ยวไปถึงมูลเหตุของสภาพสังคม,สิ่งแวดล้อม ในยุคๆนั้นที่จะก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงในงานศิลปะ

เมื่อนิยามศิลปะได้อย่างเข้าใจและมีที่มา-ที่ไป การนำมาบรรทัดนี้มาเทียบเคียงกับทฤษฎีส่วนตัวก็ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป เพราะเราอาจจะเคยยกย่องนิยามเดิมๆที่ถูกคิดค้นแล้วกลายเป็นทฤษฎีใหม่ๆซึ่งแน่นอนที่สุดอาจจะช่วยส่งผลให้เกิดแนวทางการทำงานศิลปะแบบใหม่ๆขึ้นมา

ทฤษฎีของผู้เขียนอาจจะดูเหมือน "ย่ำๆ" เพราะแค่การอยากจะทำเรียนศิลปะไปทำไม แต่กลับต้องมีความรอบรู้หลายๆศาสตร์ที่แวดล้อมงานศิลปะที่เราทำอยู่ แต่เชื่อหรือไม่ว่า มันคือสิ่งที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้เลยและหนีไม่พ้นจริงๆ ถ้าคำถามเหล่านี้ยังคงถูกขบคิดอย่างจริงจัง ไม่ใช่การสนทนาลอยไป-ลอยมาในวงเหล้าวงข้าว

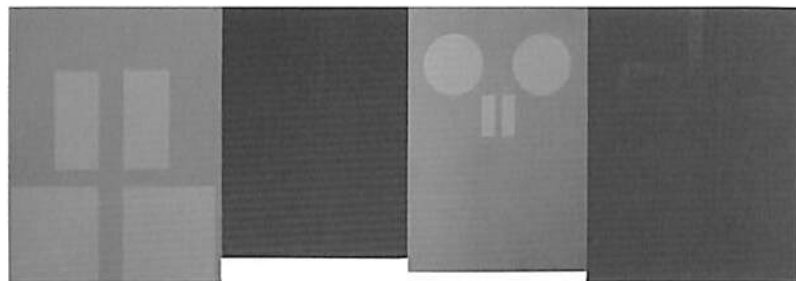
เพราะศิลปะไม่ใช่สิ่งใดสิ่งหนึ่งอีกต่อไปแล้ว มันไม่มีอำนาจที่จะจำเพาะเจาะจงตัวมันเองอีกต่อไป หรือมันอาจจะมีความมากมายจนไม่สามารถจะสรรหากรอบหรือของเขตมาอธิบายได้ และเพราะความอ่อนตัวจนซึมซาบไปในทุกๆส่วนทุกๆศาสตร์หรือความแข็งตัวที่ดึงเอาทุกๆส่วนทุกๆศาสตร์ เข้ามามันก็กำลังของตัวเอง จนไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าเมื่อใดที่พูดถึงศิลปะ มันจะต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง และ "ความอ่อนตัว" หรือ "ขยายตัว" อย่างไรกรอบที่จะมาจากทั้งงานศิลปะนี้แหละที่อาจจะทำให้นักเรียนศิลปะเดินทางมาพบกับคำตอบบางคำตอบ

คำตอบที่นักเรียนศิลปะอาจจะล่วงรู้ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นศิลปินหรือว่าต้องทำงานศิลปะแต่อาจจะเป็นผู้จัดการร้านรองเท้าของร้านข้าวมันไก่ ,คนขายสี , ผู้กำกับศิลป์ ในวงการภาพยนตร์ , พนักงานจัดดีสเพลย์ ในห้างสรรพสินค้า , เซลล์ขายประกัน หรือแม้กระทั่ง ชาวไร่-ชาวนา ที่เข้าใจเป็นอย่างดีว่างานศิลปะจำเป็นและมีประโยชน์อะไรต่อเราและมวลมนุษยชาติ

Rama IX Art Museum Foundation

POP - CULTURE

ของ GARY HUME

Dolphin Painting No iv : 1991, gloss paint on MDF board total 222 x 643 cm

Vicious :1994 gloss paint on panel ,218 x 181 cm

Begging For It ,1994,gloss paint on panel
200 x 150 cm

Falling ,1995,gloss paint on aluminium panel
201 x 125 cm

(ภาพถ่าย)Bracelet ,1997 enamel paint on aluminium panel ,230 x 161 cm
(ภาพขาว)Kate ,1996,gloss paint and paper on aluminium panel ,209 x 117 cm

เรื่องราวและเนื้อหาในงานจิตรกรรมของแกรี่ ฮูม ได้เสนอให้เห็นถึง เรื่องราวในชีวิตประจำวัน และวัฒนธรรมที่เป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป (pop - culture) เขานำเอาความปกติธรรมดาของงานโฆษณามาประยุกต์ใช้กับงานจิตรกรรม เช่น การใช้สีที่มีความแวววาว เป็นมันสูง และเปลี่ยนจากการใช้ผืนผ้าใบที่เป็นตัวรองรับผลงานมาเป็นแผ่นอลูมิเนียม และแผ่นวัสดุที่ทำจากเมลามีน

ผลงานชุดแรกของเขาคือชุด " deers " ที่ทำขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1988 ถึงปี ค.ศ. 1992 โดยเป็นการจำลอง บานประตู (ประตูหมุน) ที่พบเห็นได้ในโรงพยาบาล หรือตามอาคารสาธารณะต่างๆ ขนาดของผลงานมีการตัดทอนและแสดงให้เห็นถึงความหมกมุ่นในการปรับแต่งมุม และองค์ประกอบของสีเหลี่ยมและวงกลมภายในตัวงาน โดยวาดให้สอดคล้องกับขนาดที่เป็นจริงของบานประตู ผลงานชุด " Doors " ของฮูมเป็นการแสดงออกของการเผชิญหน้าในความแตกต่างระหว่างการแสดงให้เห็นเป็นตัวอย่างกับการแทนค่าความหมายบางอย่าง ผลงานชุดต่อมาฮูม เสนอถึงสาระสำคัญในการประสานกันจากสิ่งที่เขาส่งสร้างขึ้น อย่างเช่น ในผลงานที่มีชื่อว่า " ประติมากรรมแม่บ้าน " (Housewife Sculpture) ในปี 1992 ฮูมได้นำเอาอ่างน้ำสำหรับชำระล้าง และดาวยาลวดมาใช้ หรือในผลงานที่สร้างจากวิดีโอที่ชื่อ " Me as King C nut " ในปีเดียวกัน จากนั้นฮูมก็หันไปสู่การวาดภาพที่แสดงถึงเงาหรือที่เรียกว่า ภาพซิลลูเอ็ต (Silhouette) ซึ่งเขานำมาจาก การจำลองหรือเลียนแบบจากวัฒนธรรมที่เป็นที่นิยมกันโดยทั่วไป (pop - culture) ในงานสิ่งพิมพ์ต่างๆไม่ว่าจะเป็น หนังสือศิลปะ หนังสือลามกอนาจาร หรือนิตยสารแฟชั่น

โดยเขาได้เขียนลงแผ่นที่เคลือบด้วยกรดอะซิติกขนาดเท่ากับกระดาษ A4 ถ้าจะถามถึงสิ่งที่จะได้รับจากเรื่องราวเนื้อหาในผลงานของเขา เขายืนยันว่า ที่เขาเลือกสิ่งต่างๆเหล่านี้ เพราะเขาต้องการวาดให้เห็นถึงความงาม และแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึก ฮูมได้ทำให้เราสามารถเห็นถึงความสว่างสดใสของสีภายในภาพของเขา ซึ่งที่มาของผลงานของเขาได้มาจากภาพถ่ายของงานประติมากรรมในสนามกีฬาโอลิมปิก สเตเดียม ในกรุงโรม ประเทศอิตาลี เช่นผลงานที่ชื่อ " Hero " ในปี ค.ศ. 1993 " Vicious " ในปี ค.ศ. 1994 และ " Love Love's Unlovable " ในปี ค.ศ. 1994 ผลงานของฮูมมีความเด่นชัดไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพผู้หญิง

ต้นไม้ และเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ หรือแม้แต่รูปแบบที่เป็นนามธรรมของเขา ฮูมสร้างผลงานที่เคลือบเงาไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับจิตวิทยา และฮูมตั้งใจจะสร้างความท้าทายให้ผู้ชมเกิดความสงสัย หรือตั้งคำถาม กับตัวผลงานว่าสิ่งที่อยู่ตรงหน้าคืออะไรกันแน่?

ในทุกๆผลงานงานเหล่านี้ แกรี่ ฮูม ได้บรรลุผลตามเจตนาในการแสดงความความสมดุลระหว่างเรื่องราวที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ไม่มีความสำคัญ อารมณ์ความรู้สึก และความงาม

อนันต์ ปรัชญนันท์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตรกรรม คณะศิลปกรรม

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

Avery ,1997, enamel paint on aluminium panel
198 x 164 cm

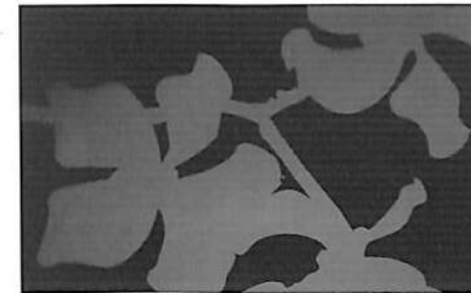
Large Angel Head ,1999,enamel paint on aluminium,
300 x 245 cm

Cocked Head ,2000 enamel paint on aluminium,
198 x 164 cm

Balerus ,2000 enamel paint on aluminium panel,
254 x 342 cm

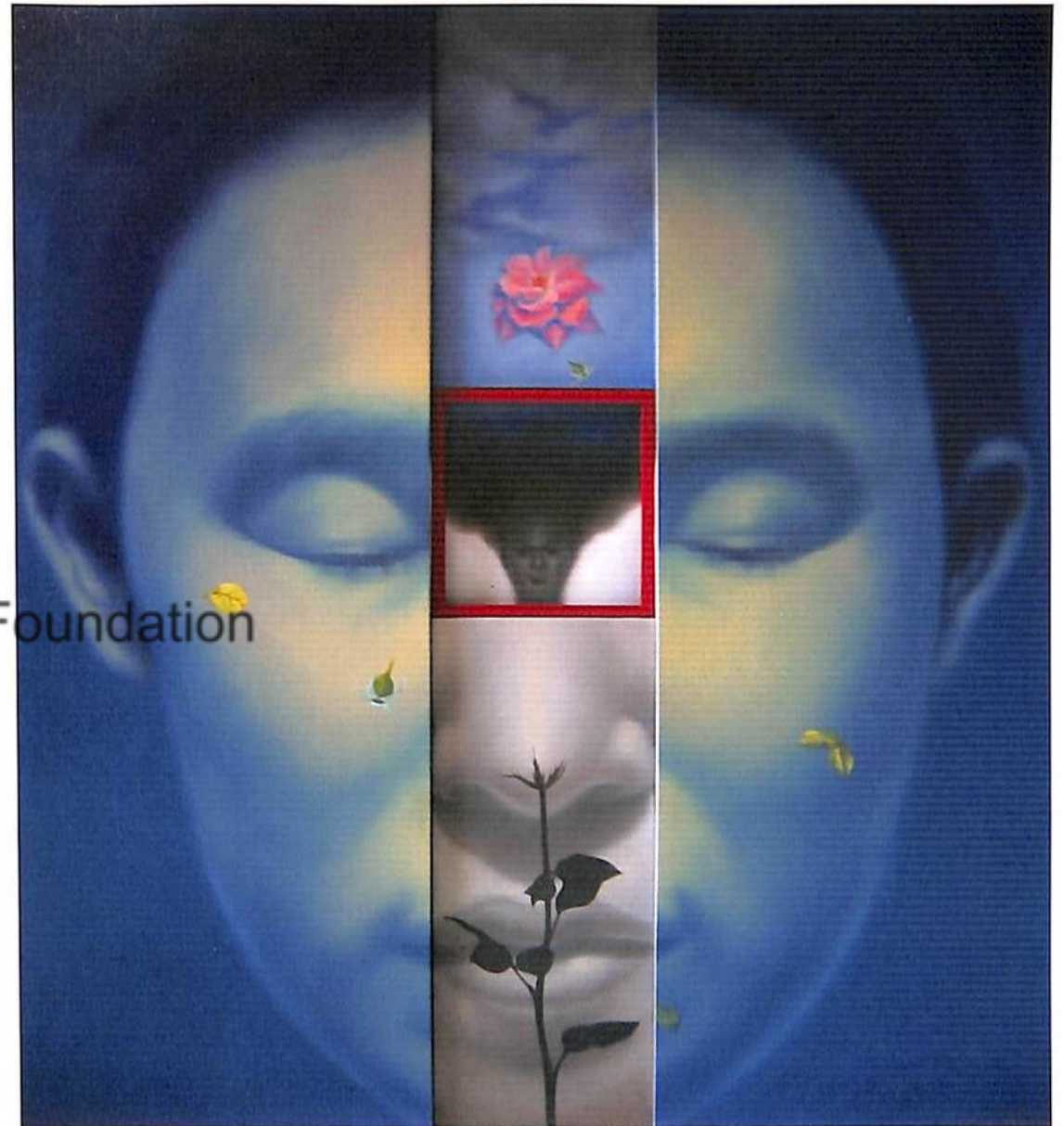
Green and Black Orchid ,2000 enamel paint on aluminium panel
254 x 162.5 cm

แกรี่ ฮูม เกิดปี 1962 ในเมืองเค้นท์ ประเทศอังกฤษ ปัจจุบันอาศัยและทำงานอยู่ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

Rama IX Art Museum Foundation

WORK OF ARTS

Rama IX Art Museum Foundation

นายอนุชา รามจีน
* ท่วงของความรู้สึก *
สีน้ำมันบนผ้าใบ 180 x 200 ซม.

ANUCHA RABRUEN
* THE INVOLVEMENT *
OIL ON CANVAS 180 X 200 CM.

นายวิสิทธิ์ สิ้นด้าง

* ในวันธรรมดา 4 *

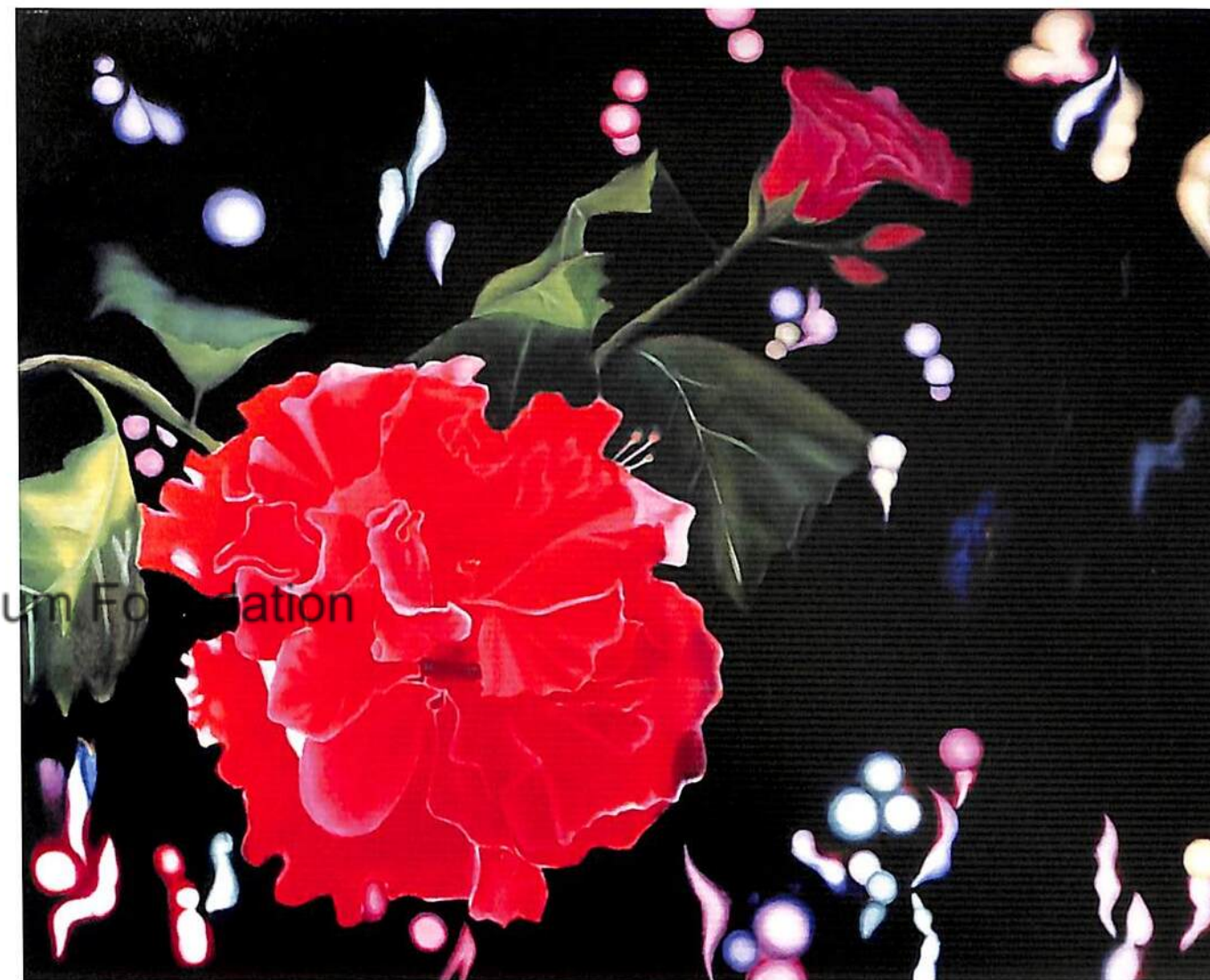
สีน้ำมันบนผ้าใบ 120 x 130 ซม.

WISIT SINDAUNG

* NATURAL LAW DAY 4 *

OIL ON CANVAS 120 x 130 CM.

นางสาวเสาวนีย์ อัจจุญ

* แสงสีกับสีล้วนของดอกไม้ 5 *

สีน้ำมันบนผ้าใบ 170 x 145 ซม.

SAOWANEE AJAROON

* THE FLOWER OF HUE WITH LIGHT AND COLOUR 5 *

OIL ON CANVAS 170 x 145 CM.

โครงการนิทรรศการศิลปนิพนธ์

คณะจิตรกรรม

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

ปีการศึกษา 2547

ชื่อโครงการ

โครงการการแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย คณะจิตรกรรม

หลักการและเหตุผล

คณะศิลปกรรมสาขาจิตรกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ เป็นสาขาวิชาของคณะ ศิลปกรรมที่มีหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องในระดับปริญญาตรี และเป็นปีแรกในการได้รับพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งได้มีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกสู่สังคมอย่างต่อเนื่องมาตลอดปีการศึกษาเพื่อสะท้อนและสร้างสรรค์ออกสู่สังคม ดังนั้นในการจัดทำโครงการแสดงผลงานศิลปนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย จะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีส่วนรับผิดชอบต่อสังคม อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์งานศิลปกรรมให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในการทำงานศิลปะมากขึ้น อันจะเกิดการพัฒนาความสามารถ ทั้งในด้านสติปัญญาและความคิด ประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการจัดแสดงศิลปนิพนธ์ของนักศึกษา ก็เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและปฏิบัติงานโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ และเพื่อรวบรวมความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากการศึกษาศิลปะเบื้องต้น จนถึงขั้นสุดท้ายมาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยแนวทางสร้างสรรค์อิสระตามส่วนบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป็นการสรุปการทำงานศิลปะในขั้นสุดท้ายของช่วงการศึกษาในระดับปริญญาตรีให้สมบูรณ์ และนักศึกษาจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ได้รับทั้งคำวิจารณ์จากบุคคลทั่วไป เพื่อการพัฒนาความคิดและวิธีการสร้างสรรค์ก่อนออกไปทำงานรับใช้สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษารวบรวมความรู้ ความสามารถที่ได้ศึกษาดังแต่เบื้องต้น จนถึงขั้นปีสุดท้ายมาสรุปการทำงานศิลปะ
2. เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในคุณค่าของงานศิลปะแก่สาธารณชน
3. เพื่อเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของคณะศิลปกรรมสาขาจิตรกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
4. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มในการร่วมทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม
5. เพื่อเป็นการส่งเสริมวงการศิลปะในประเทศไทย
6. เพื่อเป็นกำลังใจและสนับสนุนนักศึกษาศิลปะ อันส่งผลให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะที่ดีต่อไป

เป้าหมายของโครงการ

1. นักศึกษาได้รับความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาดังแต่เบื้องต้น จนถึงขั้นสุดท้ายมาสรุปการทำงานศิลปะ
2. ผู้ชมงานศิลปะเกิดความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของงานศิลปะและเกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ทำงานศิลปะและผู้ชมงานศิลปะ
3. เผยแพร่ชื่อเสียงของคณะศิลปกรรมสาขาจิตรกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
4. นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มในการร่วมทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม
5. เป็นการยกระดับวงการศิลปะในประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ประธานคณะกรรมการนักศึกษา โครงการนิทรรศการศิลปนิพนธ์ นายอนุชา ราบริน

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์อนันต์ ปรัชญนันท์

ผู้เข้าร่วมโครงการ

นักศึกษาคณะจิตรกรรม ชั้นปีที่ 4

ระยะเวลาจัดงาน

3 - 17 มิถุนายน 2548

สถานที่ปฏิบัติการ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้

สถานที่จัดงาน

สิลมแกลเลอรี (The Silom Gallery)

ประเภทโครงการ

แสดงผลงานจิตรกรรม

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนดำเนินงาน มิ.ย. - 6 ค. / 47 ม.ค. - 6 ค. / 48 เม.ย. - มิ.ย./48 มิ.ย.

1. ประชุมวางแผน/หน้าที่
2. เขียนโครงการ
3. ติดต่อหน่วยงาน
4. ดำเนินงาน/ปฏิบัติงาน/ตรวจงาน
5. ติดตั้งนิทรรศการ
6. แสดงผลงาน 3 -17งบประมาณ

รายรับ

- นักศึกษาปริญญาตรีปี 4 จิตรกรรม 32 คน ๆละ 3,000 รวม 160,000 บาท

รายจ่าย

- ค่าสถานที่	20,000	บาท
- ค่าจ้าง	10,000	บาท
- ค่าวัสดุศิลปะและวัสดุอื่น	100,000	บาท
- ค่าดำเนินงาน	10,000	บาท
- ค่าเบ็ดเตล็ด	30,000	บาท
รวม	170,000	บาท

หมายเหตุ : ตัวเฉลี่ยทุกรายการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษารวบรวมความรู้ ความสามารถที่ได้ศึกษาดังแต่เบื้องต้น จนถึงขั้นสุดท้ายมาสรุปการทำงานศิลปะ
2. ได้เผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ ในคุณค่าของงานศิลปะแก่สาธารณชน
3. ได้เผยแพร่ชื่อเสียงของคณะศิลปกรรมสาขาจิตรกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้
4. เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มในการร่วมทำกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม
5. ได้เป็นการส่งเสริมวงการศิลปะในประเทศไทย
6. เป็นกำลังใจและสนับสนุนนักศึกษาศิลปะ อันส่งผลให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะที่ดีต่อไป

สรุปผล

1. แบบสอบถาม
2. วิดีทัศน์/รายงาน

Rama IX Art Museum Foundation